

§ 2. (1) Posiadacze zwierząt, wymienionych w § 1, niepoddanych badaniom rozpoznawczym, a wprowadzonych do miejscowości, w których badania te zostały już przeprowadzone, obowiązani są zawiadomić o posiadaniu takich zwierząt właściwy zarząd gminy niezwłocznie po wprowadzeniu tych zwierząt do danej miejscowości.

(2) Zarząd gminy niezwłocznie prześle otrzymane zawiadomienie właściwemu Staroście, który po otrzymaniu tego zawiadomienia wezwie posiadaczy do dostarczenia zwierząt do badania rozpoznawczego.

(3) Przepisy ust. (1) i (2) stosuje się odpowiednio również w przypadkach, gdy posiadacze zwierząt, wymienionych w § 1, a wprowadzonych do miejscowości, w których badania rozpoznawcze zostały już przeprowadzone, nie mogą wykazać się zaświadczeniami (§ 4, ust. (2)), lub gdy od uwidocznionej w takich zaświadczeniach daty ostatniego badania upłynął okres czasu ponad 6 tygodni.

§ 3. Posiadacze zwierząt, wymienionych w § 1, winni, w czasie i w miejscu, oznaczonym w zarządzeniu (§ 1) lub wezwaniu (§ 2), dostarczyć te zwierzęta do badań rozpoznawczych, jak również okazać organom, przeprowadzającym badania, dowody tożsamości tych zwierząt.

§ 4. (1) Badań zwierząt, wymienionych w § 1, dokonają bezpłatnie powiatowi lekarze weterynaryjni lub upoważnieni przez właściwego Starostę samorządowi lekarze weterynaryjni.

(2) Rodzaj, wynik i data przeprowadzonego badania powinny być uwidocznione w dowodach tożsamości zwierząt.

(3) Tryb postępowania ze zwierzętami chorem na nosaciznę lub podejrzanymi o tę chorobę określają przepisy o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 5. Winni naruszenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: *Paciorkowski*

18.

ZARZĄDZENIE Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 5 lutego 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla pow. jędrzejowskiego.

Na podstawie art. 415 pkt. c) i 408 pkt. 15) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Kieleckiego z dnia 15 maja 1933 r. Nr RPB. J. 8/69, oparty na uchwale Sejmiku Powiatowego w Jędrzejowie z dnia 15 marca 1933 roku, zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczania pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowymi nie zostały sadzą zatkane, lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów, sadza która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co—6 tygodni;